

Jože Štucin

Zdrav in zvedav "groovy" septeta Oholo!

Kultura

2. 03. 2026, 14:49

Septet Oholo! je svojo "jugoslovansko" turnejo minuli petek začel v klubu SDK Tolmin, kjer so se ogrevali za večja prizorišča v Beogradu, Novem Sadu, Zaboku, Zagrebu in Ljubljani.

Deli:

Oholo! sestavljajo Andrej Fon, Jure Boršič, Marko Jenič, Andraž Mazi, Jošt Drašler, Vid Drašler in Tomaž Grom.

Foto: Arhiv Sdk Tolmin

V jazzovski zasedbi, ki je tudi otvorila nov program SDKoncertov *Sočne zgodbe*, ki se bo nadaljevala na različnih lokacijah zgornjesoške doline, prepoznamo ultramoderen kolektiv, z odprto in nekonformistično formo eksperimentalnega free jazz, kjer se glasba dogaja na način spontanega in v veliki meri improviziranega, predvsem pa raznovrstnega in prodornega tkanja zvočne slike. Klubska scena na Tolminskem, se zdi, bo še naprej živahna in zanimiva.

Oholo! so dva saksofonista/klarinetista **Andrej Fon** in **Jure Boršič**, na violini je **Marko Jenič**, **Andraž Mazi** kolorira ozadje z električno kitaro, zanimiva je umestitev dveh kontrabasistov, **Jošta Drašlerja** in **Tomaža Groma**, slednji skrbi tudi za elektroniko, z baterijo bobnov pa **Vid Drašler** celotnemu pogonu daje ekstremno suverene in odločne ritmične odmerke.

Glede na zasedbo se zvok približuje učinkom orkestra, miniaturnega big benda. Četudi je v njihovi glasbi moč prepoznati odmeve različnih jazzovskih slogov, so daleč od tega, da bi se naslonili na nek koncept iz enciklopedije stilov; vzorce raje uporabljajo kot gradnike svoje avtorske glasbe.

Zdi se, da je prepuščanje "golemu" muziciranju in skoraj hedonističnemu brbotanju zvokov, njihov resnični in izvirni izraz, popolnoma odprt za sprotno ustvarjanje skladbe, ki jo imajo v delu. Seveda je skladbam vnaprej nameščen nek okvir, celo avtorsko so podpisane, a v živo se najbrž marsikaj od predvidenega odvij drugače in je prepuščeno trenutnemu navdihu; *groovy* poslušalca kar lepo vleče po ritmičnih meandrih, tok je jasen in nalezljiv, muzika raste pred poslušalčevimi ušesi z vehemenco odličnih instrumentalistov.

Pristop se zdi pravšen, zdrav in zvedav, nabit z energijo in strastmi. Tudi z vidika aranžmajev so skladbe zanimivo razplastene; zanihajo v čisto intimo in se nato raztapljajo v kakofoniji mnogozvočja, oprimejo se melodičnega vzorca, a ga že naslednji hip razbijejo na prafaktorje. Tudi konkretni zvoki so pogosto vdelani v njihovo muziko, pa elektronski efekti, nad vsem tem pa kontrolirano lebdi kolektivni duh in skupinsko muziciranje brez ekstremnih solaj. •

Deli: [f](#) [t](#) [in](#) [m](#)